

SFS 1998:1575

Utkom från trycket
den 16 december 1998

Förordning om ändring i förordningen (1995:1301) om handläggning av skadeståndsanspråk mot staten;

utfärdad den 26 november 1998.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1995:1301) om handläggning av skadeståndsanspråk mot staten

dels att 3, 7–10 och 14 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

3 § Justitiekanslern handlägger anspråk på ersättning med stöd av

- 36 kap. 17 § andra stycket brottsbalken,
- 2 kap. 1 § eller 3 kap. 1 eller 2 § skadeståndslagen (1972:207), om anspråket grundas på ett påstående om felaktigt beslut eller underlåtenhet att meddela beslut,
- 23 § datalagen (1973:289),
- 48 § personuppgiftslagen (1998:204),
- lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder, dock inte anspråk som avses i 8 § den lagen eller i 3 a § denna förordning, eller
- 21 § lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

3 a § Rikspolisstyrelsen handlägger anspråk på ersättning med stöd av 5 § lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder, om anspråket grundas på att någon varit

1. gripen med anledning av misstanke om brott men inte anhållen, eller
2. hämtad eller medtagen till förhör eller kvarhållen för förhör.

Riksåklagaren handlägger anspråk på ersättning med stöd av 5 § lagen om ersättning vid frihetsberövande och andra tvångsåtgärder, om anspråket grundas på att någon varit anhållen.

7 § En central förvaltningsmyndighet som handlägger anspråk på ersättning som framställs med stöd av skadeståndslagen (1972:207), lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder eller 6 § lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter skall samråda med Justitiekanslern, om ärendet är av principiell natur eller av stor ekonomisk betydelse.

SFS 1998:1575

8 § Finner en central förvaltningsmyndighet att staten är skyldig att betala högre ersättning än 250 000 kronor när myndigheten prövar ett anspråk som grundar sig på skadeståndslagen (1972:207), lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder eller 6 § lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter, skall myndigheten överlämna ärendet till Justitiekanslern.

Skyldigheten att överlämna ärenden enligt första stycket gäller inte för Kammarkollegiet.

9 § En central förvaltningsmyndighet skall, om inte annat följer av lag eller annan författning, överlämna ärenden om anspråk på ersättning för personskador till Kammarkollegiet. Avser ett ärende även anspråk på ersättning för någon annan skada, skall hela ärendet överlämnas till kollegiet.

Ett ärende skall inte överlämnas till Kammarkollegiet enligt första stycket, om det avser anspråk på ersättning som framställs med stöd av

- 3 kap. 2 § skadeståndslagen (1972:207),
- 8 § lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder, eller
- 6 § lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter.

10 § Justitiekanslern får uppdra åt en annan myndighet att fullgöra de uppgifter som Justitiekanslern har enligt denna förordning. Justitiekanslern får även ta över handläggningen av ärenden som avses i förordningen.

Riksåklagaren får uppdra åt en åklagarmyndighet att fullgöra de uppgifter som Riksåklagaren har enligt 3 a §.

14 § Justitiekanslern får besluta om ersättning av allmänna medel för biträde och för utredning i ett ärende i den utsträckning kostnaderna inte skall betalas av staten enligt rättshjälpslagen (1996:1619).

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Dag Mattsson
(Justitiedepartementet)